

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કાપીગઢિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૬૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મેઝાણા તીર્થવાં
ઠાણવાં

વિષય પૃથ્ઠ: ૪૬૭

શ્રી જૈન ધર્મ જયતિ.

શ્રી.

મેત્રાણા તીરથનાં ઢાળીઆં.

ને

સ્તવનો.

યથામતિથી રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શા. મગનલાલ નાગરદાસ.

મુ. પાટણ.

આવૃત્તી પહેલી—પ્રત ૫૦૦.

અમદાવાદ—“ વિજયપ્રવર્તક ” પ્રેસ.

સંવત ૧૯૫૮.

સને. ૧૯૦૨.

ગ્રંથાલય વિધાપીઠ ગાંધીનગર
અમદાવાદ
જરૂરી કોપીસાઈટ અંગત

૪/૨૪/૭૭

૨૬

શ્રી મેત્રાણા તીરથનાં ઢાળીયાં.

કુહા.

- સરસ્વતી ભગવતીને નમુ, ચરણે કરી પ્રણામ;
તીર્થ મેત્રાણા વર્ણવું, આપો અતીચળ વાન. ૧
- ગુજર દેશ સોહાગણું, પાટણવાડો પ્રસીધ;
જાવન તપો જાણીએ, સીધપુર માહારીધ. ૨
- ગાંધી પાંચ ત્યાં થકા, મેત્રાણા મંડાન;
સાંભલજો સૌકો તમે, વંસ વીડારન વાન. ૩
- સંવત જોગણીસે સૈકા સમે, આવણુ ગાસ મોજર;
વદ તીથી એકાદશી, સોમવાર સુખકાર. ૪
- પરવ પશુસણુ ને ધુરે, પ્રગતી પ્રતીમા ચાર;
જાઈ ગાંતો તસ દીકરી, જવલ નાથ લવાર. ૫
- તસ નંદન તસૂ ચાર છે, પ્રતિષ્ઠતા છે નાર;
મેત્રાણા પર્વ મંડનો, સુણુજો સૌ અધીકાર. ૬
- ગાંતો જવલ ચક્રી ફેરવે, અવાજ મોટેરો ધાય;
પણુ જે ચાર નવી સાંભળ્યા, ધરતી ખાવા ધાય. ૭
- ચગત્કાર ત્યાં ડાખીયો, સખતું દીધું આપ;
ચાર પ્રભુજી આવીઆ, જે જોડેથી આજ. ૮

ધણા કાલ ભુઘતલીએ રહ્યા, પ્રભુજી દીન દયાલ;
અદીષ્ટાએ હુકમ કર્યો, અગતે ખાર નીકાલ. ૯

ઢાલ પેહેલી.

(અજીત જીનેશ્વર સાહેબારે લોલ. એ દેશી).

માંનો જવલ ને વીનવે રે લોલ, છાંડીઆ પડ્યા છે કોડ ગાંઢી
માહરા વાલાજી હો, ચાર પ્રભુ ચમત્કાર છે રે લોલ, આંકણી. ૧
અવાજ હુઓ ત્યાં થકારે લોલ, અગતે ખાર નીકાલ. માં આં ૨
સખું આપું ચકી પીચતાં રે લોલ, જા જલદી તીને ઠામ. માં આં ૩
જવલે તે છાંડીઆ ઉપાડ્યા રે લોલ, મસ્તક દેખ્યા દો ચાર. માં આં ૪
જે જોડે પ્રભુ નીકલ્યાં રે લોલ, પ્રભુજી વંડ્યા ચાર. માં આં ૫
નાગવાર તમે સાંભળો રે લોલ, સાંભળતાં દુઃખ જાય. માં આં ૬
પદમ્ સાન્તી કુંથનાથજી રે લોલ, ચોથા આદેશ્વર દેવ. માં આં ૭
સંપતી ત્રીન બારાવીયા રે લોલ, આદેશ્વર કુમારપાલ ભૂપાલ. માં આં ૮
ધણા કાલ ભુઘતલીએ રહ્યા રે લોલ, અદીષ્ટાએ હુકમ દીધ. માં આં ૯
પાટે પધાર્યા પ્રભુ ચારને રે લોલ, મુખ કમલથી નવી જોલખાય. માં આં ૧૦
સંધે કંકોતરી મોકલી રે લોલ, દેશ વિદેશ મોઝાર. માં આં ૧૧
સંધ ગળ્યો ધણો સાંભટારે લોલ, તેમાં સાધુ સાધવીનો રે જોગ. માં આં ૧૨
ચતુરવીધી સંધ ભેગો થયો રે લોલ, ત્યાં ભગવંતને બેઠણું થાય. માં આં ૧૩
નીત સંધ આવે જુદા દેશના રે લોલ, તેના જુદા જુદા નામ જતલાવ.

માં આં ૧૪

સોરઠ દેશ હલારના રે લોલ, ગુજરાતને જોલવાડ. માં આં ૧૫
પૂરવ દક્ષણ ગાલવો રે લોલ, મરધર ને મેવાડ. માં આં ૧૬

દેશોદેશ ચમત્કાર જાણીયોરે લોલ, તેથી મહીમાનો નહિ પાર. માંચાં ૧૭
મગનલાલ કહે સાંભળો રે લોલ, અમો પણ જાત્રા કીધ. માંચાં ૧૮

હાલ ખીજી.

અને હારે સંધ આવ્યો ધણો સાંમટો રે,
તેથી ઉપજ થઇ અપાર, લોક સજે ધણા સંધગારે. ૧
અને હારે સંધ મળી ચૈત્ર કરાવીઓ રે,
માંહી બેસાર્યા પ્રભુ ચાર. લોક ૨
અને હારે સંવત જોગણી સુડતાલવેરે,
કૂરી પ્રતીષ્ઠા કીધી સાર. લોક ૩
અને હારે મુલ નાયક આદીનાથજી રે,
બે જાણુ સ્થાપ્યા દોય ખીજ. લોક ૪
અને હારે જોક પ્રભુ આગલ સ્થાપ્યા રે,
એમ મેલવીયા પ્રભુ ચાર. લોક ૫
અને હારે જાત્રાળુ ધણા આવતા રે,
તેને ઊતરવાને કાજ. લોક ૬
અને હારે ધરમશાળા કીધી મોટકી રે,
તેમાં જોરડીઓ કીધી સાર. લોક ૭
અને હારે ગાડીયો ઊતરે સાંમટી રે,
માંહી કુવા જાગ છે સાર. લોક ૮
અને હારે જાપીથી ગાઉ પાંચ ચાપ છેરે,
વળી સીધપુરથી ગામ પાંચ. લોક ૯
અને હારે અદિષ્ટા તેના આકરા રે,

જત્રાથી ધાર્યું થાય. લોક૦ ૧૦

અને હારે આજ કાલ મહીંગા વધી ગયોરે,
ઢંઢારના પુનમે જાય. લોક૦ ૧૧

અને હારે દેશો દેશના સંધ આવતાં રે,
તેથી ભીડ થાય અપાર. લોક૦ ૧૨

અને હારે તીરથ જત્રા જે કરે રે;
તેના કરમ થાય ચક્રચુર. લોક૦ ૧૩

અને હારે આજ આધારં જે પ્રકારનો રે,
એક ચૈત્ત બીજું છે માન. લોક૦ ૧૪

અને હારે જે પ્રાણી જાંતે સેવશે રે,
તેનો અલ્પ થાય સંસાર. લોક૦ ૧૫

અને હારે સુગુરદેવ, સુધરમનેરે,
સેવે એકા ચીત. લોક૦ ૧૬

અને હારે દેવલોક તેને છુકડો રે,
અંતે મોક્ષ નગરમાં જાય. લોક૦ ૧૭

અને હારે મગનલાલની વીનંતી રે,
કયો ધરમ તે ચાર પ્રકાર. લોક૦ ૧૮

ઢાલ ત્રીજી.

હારે માહારે જોગનીઆનો લટકો દાહાડા ચારજો,
નાણું રે મળશે રે. તાણું નવી મલે રે લોલ. ઐ દેશી.
હારે માહારે ચાર પ્રજાનો માત પીતા ને નગરી જો;
લાંછન સુધી સાંભલી, મનમાં ધારજો રે લોલ. ૧
હારે મારે ધાર્યાથી ચીતવની કરજો સારજો,

- જોવા પ્રભુને ત્રિકન જોગે વંદીયે રે લોલ. ૨
- હારે મારે આદીનાથના નાભી રાજ તાત જો,
લંછન વૃષભને મારૂ દેવી છે માવડી રે લોલ. ૩
- હારે મારે વીનીતા નગરીના પોતે રાય જો,
વંશ ઊત્તમ કુલની શોભા અતી ઘણી રે લોલ. ૪
- હારે મારે પદમ પ્રભુના ધન રાજ છે તાત જો,
પદમ લંછન ને સસુમા રાણી માતછે રે લોલ. ૫
- હારે મારે કસુંગી નગરીના પોતે છે રાયજો,
પુન્ય સંજોગે આવી અવતર્યા રે લોલ. ૬
- હારે મારે શાન્તીનાથના, વિશ્વશેન છે તાત જો,
લંછન મરગત્રો, અચરા માવડી રે લોલ. ૭
- હારે મારે હંસનાપુરી નગરીના છે રાય જો,
રાજ પદવી તેને સોભતી રે લોલ. ૮
- હારે મારે કુંથુનાથના, સુરીનર રાજ તાત જો,
છાગનું લંછન ને જસોસરી માવડી રે લોલ. ૯
- હારે મારે ગજપુરી નગરીના એ રાજ કહેવાય જો,
ઊત્તમ કુલે આવી અવતર્યા રે લોલ. ૧૦
- હારે મારે ચાર પ્રભુના માત પીતા લંછન સુણીએ જો,
નગરી સુણીને ભાવથી વંદજો રે લોલ. ૧૧
- હારે મારે પ્રભુ પુજથી પોતે પુજનીક થાય જો,
ત્રિકન જોગે સેવો પ્રભુને ચીતમાં રે લોલ. ૧૨
- હારે મારે મગનલાલની વાણી ચીતમાં ધાર જો,
પ્રભુ પુજથી આવે સુખની વેલડી રે લોલ. ૧૫

(૮)

સ્તવન.

હારે દરસણુ કીયો આજ, મેત્રાણુ ધડકો દરસણુ કીયો;
મેત્રાણુ ધડ પર રીખબ જીજ્ઞેશ્વર, પુજીને પાપ કટયો બવકો.

દરસણુ કીયોં આંકણી (૧)

પદમ શાન્તી કુથું જીનને નમીયે, એ ચાર પુંજીને પાપ હરીયે. ૬૦ ૨
ધન ખરચીને પ્રસાદ મોટો કીધો, મનુષ્ય જન્મ લાવો લીધો. ૬૦ ૩
ચાર પ્રભુ ચમત્કાર મોટા કહીયે, દેશો દેશમાં જસ વીચીયો. ૬૦ ૪
મગનલાલ કહે મેત્રાણુ જાવું, પ્રભુ પુજીને સુખી ચાવું. ૬૦ ૫

સ્તવન.

ચાલો ચાલો મેત્રાણુ ધડ જઈએ રે,
રીખબદેવ સુખકારીયા. ચાં ૧
આદી જણુંદા બેટચા સવ દુઃખ મીટયા,
પાપ કરમ સર્વ વીસારીયા રે. રીં ૨
નાભી રાયા માર્દેવીકો નંદન,
જીગલા ધરમ પરવારીયાં રે. રીં ૩
મુગટ કુંડલ શીરછત્ર ખીરાજે,
ચરણ કમલ પરવારીયાં રે. રીં ૪
કેસર ઘોલીયાં ને બરીરે કચોલા,
વીધીએ સું આંગીઆં રચીયાંરે. રીં ૫
કરજોડી મગન ગુણ ગાયત,
બવોબવ શરણુ તુમારીયા રે. રીં ૬

(૬)

સ્તવન.

પ્રથમ તીર્થંકર વંદીએરે, મેત્રાણા તીર્થે ખીરાજે હો લાલ
રીખખ લાંછન સોબતારે. નાભીરાય સુત છાજે હો લાલ પ્ર૦ ૧
જનમ્યા ચૈતર વદી અષ્ટમીરે. દીક્ષાનો તેદીન જાણો હો લાલ
સુરનર સેવા કોષ કરે રે. વીનીતા નગરીનો રાય હો લાલ પ્ર૦ ૨
મુગટ કુંડલ શીર સોબતારે કોટે નવસરો હાર હો લાલ
બાય બાજુ બંધ બેરખારે. વંદુ વારંવાર હો લાલ પ્ર૦ ૩
બાવ સહીત. બકતી કરે રે. કરમની કોટી સાં જાય હો લાલ.
સુરલોકે જમ અવતરે રે. અંતે શીવ ગતી થાય હો લાલ પ્ર૦ ૪
ઢંઢારના શ્રાવક આવતારે, પુનમે પુનમ આવે હો લાલ.
આદી જીણુંદની પુજા કરે રે. મગન કહે વારંવાર હો લાલ પ્ર૦ ૫

સ્તવન.

(સોના રૂપા કે સોગટે સહીઆં ખેલત બાજી દેશી)
મેત્રાણા તીરથ ધુંકડું નીત્ય જાત્રાએ જાવું
છાપીથી ગાજી પાંચ છે, ગાડી બેસી ને જાવું.
તીરથ જાત્રા ફલ કહ્યું, બાવથી બતાવ્યું.
પાંચ બાવે મુકતી વરે. ત્રિકન જોગે કહાવ્યું
તે ગાટે તીરથ શેવજો સીવરમણીને વરવું.
મગન કહે મેત્રાણા ધડે નીત્ય જાત્રાએ જાવું.

સ્તવન.

સીધાચલ જમ રહીએ,
ચાલોને સખી સીધાચલ જમ રહીએ.

- આદેશરજની ટુક એ મોહરી,
વીમલ વસી નામ કહીએ. ચાલો ૦ ૧
- ત્રીજી શરતીમાં દેહેરું મોટું,
આપાપદ નામે કહીએ. ચાલો ૦ ૨
- તેના સનમુખ ગોખલા એ છે,
જમણી જાણુ જોઇ રહીએ. ચાલો ૦ ૩
- આસપાસ આરસપાંત જડીઆં,
નીચે નીચે કાલી કલીઓ. ચાલો ૦ ૪
- ગોખલા પાસે ઘંટજ વાજે,
શબ્દ ચીયું દીસે જલીઓ. ચાલો ૦ ૫
- દેઅડી પર ધન રૂડી શરકે,
જાણે આકાશથી ઊતરીઓ. ચાલો ૦ ૬
- ચાર ખુણે ટોકરી વાજે,
શબ્દ એક એકથી મલીઓ. ચાલો ૦ ૭
- દેઅડી પાછલ નગણુની ટાંકી,
વીતરાગ ને ચડીએ. ચાલો ૦ ૮
- સંવત ઝોગણીસે પીસતાલા વરસે,
સુદ અગીઆરસ માહા મહીને. ચાલો ૦ ૯
- સોમવાર સ્થીર લગનની વેલા,
ચડતા પોહોરે કહીએ. ચાલો ૦ ૧૦
- પાંચ ઘડી તેર પળ ઊના લખએ
મુરત ભલેરું કરીએ ચાલો ૦ ૧૧
- અણુહીલપુર પાટણનો વાસી.

નાગર પાંના સુત કહીએ ચાલો ૦ ૧૨

મગન નામે આવક કુલ બિતમ.

સીંહરાશી રૂડી કહીએ ચાલો ૦ ૧૩

શ્રી બરથારે દોયે બીંબજ સ્થાપ્યાં

અજીત શીતલજીને નમીએ ચાલો ૦ ૧૪

જૈનજીના મસ્તકે વાસખેપ નાંખ્યો,

નિઝંથ મોહનલાલ કહીએ ચાલો ૦ ૧૫

જૈનજીના માત પીતાનાં નામ કહીએ.

લંછન નગરી રાશી સુણીએ ચાલો ૦ ૧૬

અજીતનાથ જીત શત્રુ રાજ તાત.

બીજ્યા રાણી છે. માત. ચાલો ૦ ૧૭

ગજ લંછન અન્નેધ્યાના રાયા

વરખ રાશી કહેવરાયા. ચાલો ૦ ૧૮

શીતલનાથ હરથ રાજ તાત.

નંદા દેવી છે માત. ચાલો ૦ ૧૯

શ્રીવંછ લંછન બડલપુર રાયા.

ધન રાશી ગવરાયા. ચાલો ૦ ૨૦

આઠ દીવસ લાગી ઓછવ. કીધો

સકતી અનુસાર દાન. દીધો. ચાલો ૦ ૨૧

બાવ સહીત. સીધગરી બીંબ સ્થાપે

ચક્રી ચંદ્ર અંતે શીવપુર સાધે. ચાલો ૦ ૨૨

બરત રાયે રત્ન બીંબ સ્થાપ્યા.

એહજ બાવમાં શીવપુર સાધ્યા ચાલો ૦ ૨૩

સંપત્તી રાયા. સવા કરોડ ગીંબ સ્થાપ્યાં.
 અંતે શીવપુર સાધ્યા ચાલોં ૨૪
 ભાવ સહીત સીધગરીજી જમ્યો
 નરક ત્રિપંચ ગતી ચુરીએ. ચાલોં ૨૫
 ચોખે ચીતે જૈન બકતી કરીએ
 ભવ સાગરથી તરીએ ચાલોં ૨૬
 કરજોડી ગગન ગુણુ ગાવે
 અજીત. શીતલજીને નમીયે પાય. ચાલોં ૨૭

અથ નવપદજીનું રતન.

(વીનંતી ધરજો ધ્યાન એ દેશી.)

નવપદ ધરજોધ્યાન બવી તુમે નવપદ ધરજોધ્યાન,
 નવપદ ગહીમા જગમાં મોટા.
 કહી ગયા શ્રીવર્ધમાન. બવી તુમે ૧
 નવપદ પુત્ર હે સુખદાઇ,
 ગન વંછીત અભીરાગ. બવી તુમે ૨
 શ્રીશ્રીપાલ તે મૈનાં સુંદરી.
 પામ્યા અવીચલ ધામ. બવી તુમે ૩
 મંત્ર જડી એર તંત્ર બહોત હે,
 ઇનકુ મીથ્યા માન. બવીતુમે ૪
 નાગર પાંનાચંદ સુત વીનવે.
 મગ્ન માગે મુક્તીનું ધાગ. બવી તુમે ૫

શ્રી પાટણના નગરશેઠના દેહેરાસરજીવું રતવન.

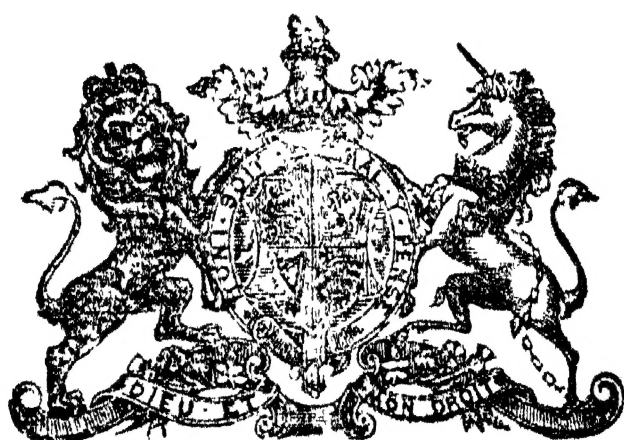
સહેસ કોટ જીન પ્રતીગા વંદીએ,
 ગન ધરી અધીક જગીસ વીવેકી;
 સુંદર મુરતી અતી સોહાગણી,
 એક સહેસ ચોવીસ વીવેકી. સહેસ૦ ૧
 અતીન અનાગત ને વૃત માંનની,
 ત્રણ ચોવીસી એ સાર વીવેકી.
 જોતરૂર જીનવર એકક્ષેત્રમાં,
 પ્રનમીજે વારંવાર વીવેકી. સહેસ૦ ૨ .
 પંચ બરત વડી એર વ્રન પાંચમે,
 સરખી રીત સમાજ વીવેકી.
 દશ ક્ષેત્ર કરી થાય સાતસં;
 વીસ અઢીક જીનરાજ, વીવેકી. સહેસ૦ ૩
 પંચ વીદેહે જીનવર સાહસો,
 ઉત કસતી એહીજ તેવ વીવેકી.
 જૈન સમાન જૈન પ્રતીગા જોણખી.
 બકતી કીજે હોસેવ વીવેકી સહેસ૦ ૪
 પંચ કલ્યાણીક, જીન ચોવીસનાં,
 વીસસો તેહીજ થાય વીવેકી;
 તે કલ્યાણીક વીધી સુ સાચવો,
 લાભ અનંતો કહાય વીવેકી. સહેસ૦ ૫
 પાંચ વીદેહે હગણાં વીચરતાં,

વીસ છે અરીહંત વીવેકી.
 સાસવતા પ્રભુ રીખભાનંદ આદીદે,
 ચાર અનાદી અનંત વીવેકી. સહેસં ૬
 એક સહેસચોવીસ જનંદની,
 પ્રતિમા એકન ઠામ વીવેકી.
 પુન્ન કરતાં જનમ સક્ષળ હોવે,
 કીજે વાંછીત કામ વીવેકી. સહેસં ૭
 ત્રણ કાલ અઠાઈ દ્વિપમાં,
 કેવલ નાંત પહાંણુ વીવેકી.
 કલ્યાણુક કહે પ્રભુ અહીં સામટા
 લાભે ગુણુગણી ખાંત. વીવેકી. સહેસં ૮
 સહેસ કોટ સિધ્ધાચલ પરે,
 તેમહીજ ધરંત વીહાંત વીવેકી.
 એવી અદ્ભુત સુંદર સ્થાપના,
 પાટણુ નચ મોઝાર વીવેકી. સહેસં ૯
 તીરથ સકલના વલી તીરથ કરે,
 સૌ એણે પુજે પુજય વીવેકી.
 એક જીવ્યા થકી મહીમા એહનો,
 કીત ભાંતે કહાય વીવેકી. સહેસં ૧૦
 શ્રી માલી કુલ દીપક જેતસી,
 સેઠ સુગુન બંડાર વીવેકી,
 તસ્ શુત શેઠ શીરોગણી. તેજસી,
 પાટણુ માંહી દાતાર વીવેકી. સહેસં ૧૧

(૧૫)

તેણે એહ ખીંચ બરાબ્યાં બાવસું,
 સહેસ અધિક ઉછાંચ વીવેકી.
 સંવત સતરસેને ચુમેતરે,
 જેઠાસ સુજીસ વીવેકી. સહેસ૦ ૧૨
 ઉજલી પક્ષની આઠગ સોભતી.,
 સોમવારે શુભ દીસ વીવેકી.
 કાધી પ્રતિષ્ઠા પુનમ ગછ ગુર,
 બાવ પરવ સુરીંદ વીવેકી. સહેસ૦ ૧૩
 સહેસ જીનેશ્વર વીધી. સુપુજસે,
 દ્રવ્ય બાવ સુચી સાર વીવેકી.
 એહ બાવપર બવ પરંમ સુખીઓ હોવે,
 લેશે નવ નીધી સોય. વીવેકી. સહેસ૦ ૧૪
 જીનવર બાકિત કરે મન રંગશું,
 બાવીજનનીછે એહ રીત વીવેકી.
 દીવ ચંદ્ર મુની જીનરાજથી.
 દેવ ચંદ્રની પ્રીત વીવેકી. સહેસ૦ ૧૫

અખર.

થો અને ખાનુઓને

શ્રુ કે—

ખાં ને સ્તવનો ” એ
હારી અદ્ય બુદ્ધીથી
કે થઈ હોય તો ને
લેસો એવી આશા
ને સારા સ્થાનકે
આસાતના ધાયજ નહિ.

નસાલ નાગરદાસ.

મુ. પાટણ.

